

Motion till riksdagen 2006/07:Sk241

av **Jörgen Johansson och Jan Andersson (c)**

Avdragsrätt för näringsidkare

Förslag till riksdagsbeslut

1. Riksdagen tillkännager för regeringen som sin mening vad i motionen anføres om samhällets övergripande ansvar för lag och ordning i samhället.
2. Riksdagen tillkännager för regeringen som sin mening vad i motionen anføres om behovet av en översyn av inkomstskattelagen (1999:1229) i syfte att vidga reglerna i lagens 30 kap. för rådrabbade företagare.
3. Riksdagen tillkännager för regeringen som sin mening vad i motionen anføres om behovet av en översyn av avdragsrätten för mervärdesskatt i samband med rån, stöld och övriga tillgreppsbrott.

Motivering

Våldsbrotten i Sverige blir allt grövre. Konsekvenserna för dem som utsätts för stölder har inte förbättrats samtidigt som arbetet med att förändra attityder, alltför ofta, uteblivit. I ett första skede måste akuta åtgärder vidtas för att ge bl.a. näringsidkare möjlighet att fortsätta sin verksamhet. Därefter måste långsiktigt hållbara system byggas upp.

Många företagare, främst inom kapitalintensiva sektorer, har drabbats hårt av en ökad kriminalitet. Väpnade rån och drive-in-kupper har blivit allt vanligare. En följd av detta, vid sidan av ekonomiska problem, är att anställda blir psykiskt sjuka och slutar sin anställning.

Försäkringsbolag ställer allt hårdare krav på företagen och när inte fler krav kan ställas och brotten, trots detta, fortsätter säger försäkringsbolaget upp försäkringsavtalet. Följden blir att banken inte ger företagaren erforderliga krediter då verksamheten inte är försäkrad. Då ingen reell bankkontakt finns är dessutom faran uppenbar att hyresvärden säger upp hyresavtalet. Företagaren hamnar därmed i en omöjlig situation. Samhällets insats, i sådana här situationer, inskränker sig till åskådarens, vilket är helt oacceptabelt.

Fel! Okänt namn på

Samhällets övergripande ansvar för ordningen i samhället måste därför poängteras. Detta bör ges regeringen till känna.

Små och medelstora företag som drabbas av rån riskerar att läggas ned. Dagens situation har inneburit att kriminella individer getts den informella rätten att ge enskilda företagare näringsförbud. Följden blir att såväl service som arbetstillfällen försvinner från främst mindre och medelstora orter. Samhällets uppgift att garantera rättsstaten och erbjuda alla bygder en trygg livsmiljö har därmed försvunnit. Samhället har därför skyldighet att, så långt som möjligt, stötta drabbade näringsidkare. Om ett samhälle inte klarar sin primära uppgift, att upprätthålla lag och ordning, måste samhället rimligen erbjuda näringsidkare möjlighet att själva skapa sin ekonomiska trygghet. De vägar som bör prövas är dels kontraheringsplikt för försäkringsbolagen, dels möjlighet för företagaren att skapa en egen fond för eventuella övergrepp. Beträffande kontraheringsplikten är risken uppenbar att branschföreningarna sektoriseras. Följden blir att den drabbade gruppen utelämnas med en oacceptabelt hög premie som följd. Möjligheten, för företagare, att själva fondera medel finns redan i dag i gällande skatteregler (inkomstskattelagen [1999:1229] 30 kap.). Dessa regler innebär dock sex års löptid för fonden samt att avsättningen till fonden får vara maximalt 30 procent av avkastningen före skatt. Följden blir att fonden inte får den långsiktighet som krävs samtidigt som de nivåer som erfordras är svåra att uppnå då lönsamheten knappast är den bästa i berörda företag. En förändring krävs därför så att reglerna vidgas så att de passar den här gruppen av utsatta näringsidkare. Resultatet av en sådan förändring blir att näringsidkaren själv bör ges möjligheten att avsätta obeskattade medel, som ekonomisk säkerhet för rån, överfall och skada. Näringsidkaren ges alltså möjligheten att skapa sitt " eget " försäkringsbolag. En översyn av gällande inkomstskattelagstiftning erfordras i syfte att ge utsatta näringsidkare en rimlig möjlighet att bedriva sin verksamhet efter det att de utsatts för rån och övergrepp. Detta bör ges regeringen till känna.

I Sverige registreras ca 9 000 polisanmälda butiksrån och ca 60 000 butiksstölder och snatterier varje år. De som drabbas råkar ofta in i en ekonomisk karusell som framstår som ologisk. Vid ett rån eller annat tillgreppsbrott måste näringsidkaren betala utgående moms på beloppet som denne blivit bestulen på. En person som driver en butik och blir rånad på dagskassan får alltså förutom förlusten av dagskassan även betala in den moms som finns inkluderad i densamma. Detta upplevs av många som olycka nummer två eftersom de tilltänkta momspengarna också stulits. Rimligen borde momsens, vid uppenbara stölder, få lyftas bort från momskravet. Riksskatteverket menar, å sin sida, att det är problem att visa vilka pengar som blivit stulna och att momspengarna inte är öronmärkta. När en kund köper varor betalar kunden moms som handlaren regelbundet ska redovisa i sin momsdeklaration. Självfallet blir därmed handlaren bestulen på innehållen moms då den utgör en viss procent av varje intjänad krona. Därför är det rimligt att skyndsamt se över avdragsrätten för mervärdesskatt i samband med tillgreppsbrott, rån eller stöld. Detta bör ges regeringen till känna.

Fel! Okänt namn på

Stockholm den 27 oktober 2006

Jörgen Johansson (c)

Jan Andersson (c)